

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Ο μοναδικός αγώνας του Αγίου Ιωάννη του Ρώσου ήταν να διατηρήσει άσβεστη την πίστη του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, την Τετάρτη 27 Μαΐου 2026, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά τη σεπτή μνήμη του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Ιωάννου του Ρώσου του νέου Ομολογητού, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και εν συνεχεία τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Άνω Χαλκιάδων, παρουσία ιερέων και πλήθους πιστών της περιοχής, οι οποίοι προσήλθαν με ευλάβεια για να τιμήσουν τον θαυματουργό Άγιο

της Εκκλησίας μας.

Προ της Απολύσεως της Θείας Λειτουργίας, ο Σεπτός Ποιμενάρχης απηύθυνε το θείο κήρυγμα προς το εκκλησίασμα, αναφερόμενος εκτενώς στον βίο, στην πνευματική πολιτεία και στην ομολογία πίστεως του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου, προβάλλοντας τον Άγιο ως φωτεινό παράδειγμα ταπεινώσεως, υπομονής, ασκήσεως και αληθινής αγάπης προς τον Χριστό.

Υπογράμμισε ότι η Εκκλησία τιμά πολλούς Αγίους, Μάρτυρες και Ομολογητές, οι οποίοι, παρά τη διαφορετική προσωπικότητα και τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του καθενός, ενώθηκαν με τον Χριστό και αγιάσθηκαν μέσα στη ζωή της Εκκλησίας. Τόνισε ιδιαιτέρως ότι μέσα στην Εκκλησία του Χριστού δεν αλλοιώνεται ούτε καταργείται η προσωπικότητα του ανθρώπου, αλλά μεταμορφώνεται και αγιάζεται διά της Χάριτος του Θεού, ώστε ο άνθρωπος να γίνεται «χριστοειδής» και «ένθεος», όπως συνέβη και με τον Άγιο Ιωάννη τον Ρώσο.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στα πρώτα χρόνια της ζωής του Αγίου και στις δύσκολες ιστορικές συνθήκες μέσα στις οποίες έζησε. Υπενθύμισε ότι ο Άγιος καταγόταν από την περιοχή της Ουκρανίας και συμμετείχε ως στρατιώτης στον Ρωσοτουρκικό πόλεμο, κατά τον οποίο συνελήφθη αιχμάλωτος και μεταφέρθηκε στη Μικρά Ασία. Εκεί αναγκάστηκε να ζήσει υπό τις διαταγές αλλογενών και αλλοπίστων, βιώνοντας την αιχμαλωσία, την περιφρόνηση και τις καθημερινές ταπεινώσεις.

Ιδιαιτέρως στάθηκε στην υπομονή και στη βαθιά ταπείνωση του Αγίου, ο οποίος δεχόταν όλες τις δοκιμασίες με καρτερία και πνευματική δύναμη, χωρίς γογγυσμό και χωρίς να χάνει την εσωτερική του ειρήνη. Ανέφερε χαρακτηριστικά ότι ο Άγιος ζούσε μέσα σε στάβλο μαζί με τα ζώα, αδιαφορώντας για τις ανέσεις και τις μέριμνες του κόσμου τούτου, διότι ο μοναδικός του αγώνας ήταν να διατηρήσει άσβεστη την πίστη του στον Ιησού Χριστό και να παραμείνει πιστός στο θέλημα του Θεού.

Συνδέοντας τη ζωή του Αγίου με το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας, έκανε

αναφορά στον λόγο του Αποστόλου Παύλου προς τον Τιμόθεο, ότι «ουδείς στρατευόμενος εμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις», εξηγώντας ότι ο Άγιος Ιωάννης υπήρξε αληθινός στρατιώτης του Χριστού, ο οποίος δεν άφησε την καρδιά του να αιχμαλωτισθεί από τα γήινα και πρόσκαιρα, αλλά αγωνιζόταν διαρκώς να ευαρεστήσει τον Θεό. Επεσήμανε μάλιστα ότι αυτός είναι ο πραγματικός πνευματικός αγώνας κάθε ανθρώπου, να κρατήσει τον Χριστό ζωντανό μέσα στην καρδιά του, ώστε τίποτε κοσμικό να μην μπορεί να τον απομακρύνει από την αγάπη Του.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε ακόμη στη δύναμη της πίστewς και της προσευχής του Αγίου Ιωάννου. Ανέφερε ότι, ενώ αρχικά οι Τούρκοι αφέντες του τον αντιμετώπιζαν με σκληρότητα και καχυποψία, στη συνέχεια συγκινήθηκαν από την καθαρότητα της ψυχής του, την πραότητα του, την υπακοή και την αγάπη του προς τον Θεό. Έτσι, τον εμπιστεύθηκαν, τον δέχθηκαν στο σπίτι τους και άρχισαν να τον βλέπουν όχι ως έναν απλό δούλο, αλλά ως έναν άνθρωπο ξεχωριστό και ευλογημένο από τον Θεό.

Παράλληλα, υπογραμμίστηκε ότι ο Άγιος παρέμεινε ακλόνητος στην πίστη του, ακόμη και όταν πιεζόταν να αλλαξοπιστήσει. Με μεγάλη δύναμη ψυχής και ανδρεία πνευματική, δεν αρνήθηκε ποτέ τον Χριστό, αλλά Τον ομολογούσε με τη ζωή, την υπομονή και την καρδιακή του πίστη. Αυτή ακριβώς η σταθερότητα και η αντοχή στην πίστη είναι που τον ανέδειξαν «Νέο Ομολογητή» της Εκκλησίας μας.

Ξεχωριστή μνεία έγινε στη μεγάλη ασκητική ζωή του Αγίου, ο οποίος περνούσε τις νύχτες του με προσευχή, νηστεία, μετάνοιες και πνευματικό αγώνα. Δεν ενδιαφερόταν για τον εαυτό του ούτε προσευχόταν για προσωπικά αιτήματα, αλλά προσευχόταν για τους άλλους ανθρώπους, για το γένος του, για το ελληνικό έθνος και για την απελευθέρωση των ανθρώπων από τη δουλεία της αμαρτίας. Επισημάνθηκε δε ότι ο άνθρωπος του Θεού δεν ζει εγωκεντρικά, αλλά θυσιαστικά και αγαπητικά, έχοντας πάντοτε στην καρδιά του τον πόνο και την αγωνία των άλλων.

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε και στη μεγάλη ταπείνωση του Αγίου Ιωάννου, ο οποίος, ακόμη και όταν ο Αγάς, αναγνωρίζοντας την αρετή και την αγιότητά του, του προσέφερε σπίτι για να κατοικήσει, εκείνος προτίμησε να παραμείνει στον στάβλο μαζί με τα ζώα. Και αυτό, διότι εκεί, μέσα στην αφάνεια, στη δυσωδία και στην ταπείνωση, είχε γνωρίσει τον Θεό και είχε βιώσει την παρουσία και την αποκάλυψή Του μέσα στη ζωή του.

Επιπροσθέτως, τονίσθηκε ότι η αγιότητα του Αγίου Ιωάννου συνοδεύθηκε από τη θαυματουργική χάρη του Θεού. Πολλά θαύματα έχουν καταγραφεί διά των πρεσβειών του Αγίου, γεγονός που φανερώνει την παρρησία που απέκτησε ενώπιον του θρόνου του Θεού εξαιτίας της ταπεινώσεως, της καθαρότητας και της ολοκληρωτικής αφιερώσεώς του στον Χριστό.

Κάνοντας ιδιαίτερη αναφορά στους Νεομάρτυρες και Ομολογητές της περιόδου της Τουρκοκρατίας, σημείωσε ότι η Εκκλησία μας ανέδειξε πλήθος ανθρώπων που προτίμησαν να θυσιάσουν ακόμη και τη ζωή τους παρά να αρνηθούν την πίστη τους και την αγάπη τους προς τον Χριστό. Μέσα σε αυτή τη χορεία των Ομολογητών ανήκει και ο Άγιος Ιωάννης ο Ρώσος, ο οποίος με γενναιότητα και

αμετακίνητη πίστη ομολόγησε τον Χριστό ενώπιον αλλοθρήσκων και αλλοδόξων.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, κάλεσε όλους τους πιστούς να γίνουν και οι ίδιοι ομολογητές του Ιησού Χριστού μέσα από την καθημερινή ζωή, τα έργα, τα λόγια και την καθαρότητα της καρδιάς τους, ώστε ο Θεός να κατοικεί μέσα τους και να μεταμορφώνει τη ζωή τους με τη Χάρη Του. Τόνισε ακόμη ότι ο σύγχρονος άνθρωπος έχει ανάγκη από αληθινά πρότυπα πίστεως, ταπεινώσεως και πνευματικής σταθερότητας, όπως ο Άγιος Ιωάννης ο Ρώσος, ο οποίος απέδειξε με όλη του τη ζωή ότι καμία δυσκολία, κανένας φόβος και καμία πίεση δεν μπορούν να νικήσουν την καρδιά που αγαπά αληθινά τον Χριστό.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τους πατέρες, τους τοπικούς άρχοντες και όλους τους πιστούς που συμμετείχαν στην ιερά πανήγυρη και ευχήθηκε ο Άγιος Ιωάννης ο Ρώσος να πρεσβεύει προς τον Κύριο υπέρ όλων, ώστε να αξιώνονται να ζουν αληθινά χριστιανικά μέσα στη σύγχρονη καθημερινότητα και να διατηρούν άσβεστη την πίστη και την ελπίδα τους στον Θεό.

